

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **R. R.**, bývajúceho v K., v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. R. B., advokátom so sídlom v K., proti žalovanému **M. H.**, bývajúcemu v K., v dovolacom konaní zastúpenému JUDr. M. K., advokátkou so sídlom v K., **o zaplataenie 2 489,54 eur (75 000,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 24 C 131/2003, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 11. novembra 2009 sp.zn. 2 Co 239/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice I rozsudkom zo 16. marca 2009 č.k. 24 C 131/2003-158 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplataenia sumy 75 000,-- Sk (2 489,54 eur) s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia získaného prijatím zálohy na odmenu za sprostredkovanie predaja jeho nehnuteľností a žalobcovi uložil zaplatiť k rukám právnej zástupkyne žalovaného náhradu trov konania vo výške 1 148,04 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Dospel k záveru, že žalovaný naplnil obsah vzájomnej dohody účastníkov konania približne v rozsahu jednej polovice. Má preto v súlade s § 732 Občianskeho zákonníka právo na pomernú časť odmeny, t.j. na zaplataenie sumy 75 000,-- Sk zodpovedajúcej jednej polovice z dohodnutej odmeny.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, prejednal vec v zmysle § 212 ods. 1 a 3 O.s.p., a rozsudkom z 11. novembra 2009 sp.zn. 2 Co 239/2009 rozhodnutie okresného súdu podľa § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil. V odôvodnení

uviedol, že súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov a prednesov účastníkov vyplynuli a boli potrebné pre správne rozhodnutie o uplatnenom nároku a jeho výške a na zistený skutkový stav aplikoval správne právne predpisy, ktoré aj správne vyložil. Stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa, že žalovaný má nárok na časť dohodnutej odmeny zodpovedajúcej vykonanej práci, keďže čiastočne splnil svoj záväzok vyplývajúci z obsahu zmluvy tým, že zaobstaral pre žalobcu záujemcov o kúpu nehnuteľností. Osobitne sa vyjadril k jednotlivým námietkam uvedeným v odvolaní.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalobca. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok krajského i okresného súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Žiadal i náhradu trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnil v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., nakoľko podľa jeho názoru rozhodnutie krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Uviedol, že právny názor oboch konajúcich súdov, nemá oporu v príslušných ustanoveniach Občianskeho zákonníka, ktoré pojednávajú o príkaznej zmluve. Považoval za nelogické, aby bola príkazníkovi (žalovanému) priznávaná odmena z hypotetickej kúpnej ceny, pričom príkazca (žalobca) nemá z takto obstaranej veci žiadny prospech. Poukázal i na nepreskúmateľnosť prvostupňového rozhodnutia v časti týkajúcej sa priznania náhrady trov konania žalovanému.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že ho považuje za nedôvodné. Navrhol preto dovolanie žalobcu zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená osoba (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno dovolaním napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.). Dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci žalobca napadol dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým dovolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (§ 219 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p. Rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci. Preto dovolanie podľa § 238 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejedná sa ani o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani nešlo o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4. Dovolanie nie je preto prípustné ani podľa § 238 ods. 3 O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Dovolateľ žiadne bližšie okolnosti existencie niektorej z citovaných procesných väd neuviedol a ani dovolací súd vady takejto povahy v dovolacom konaní nezistil. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodit' ani z tohto zákonného ustanovenia.

V súvislosti s dovolacím dôvodom uplatneným žalobcom, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, treba uviesť, že uvedená námietka nespôsobuje existenciu vady v zmysle § 237 O.s.p. Námietka účastníka konania, ktorou vytýka súdu existenciu omylu pri aplikácii práva, treba považovať za dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý však sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené

ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Pre úplnosť treba dodať, že nie je dôvodné ani tvrdenie dovolateľa o údajnej nepreskúmateľnosti rozsudku súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa trov konania. Súd prvého stupňa náležite odôvodnil výšku priznaných trov právneho zastúpenia, uviedol spôsob výpočtu sumy za jeden úkon právnej služby i vyčerpávajúcim spôsobom vymedzil jednotlivé úkony, za ktoré celkovú náhradu trov žalovanému priznal. Uvedené rozhodnutie i v tejto časti napĺňa kritériá na odôvodnenie súdnych rozhodnutí ustanovené v § 157 ods. 2 O.s.p.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobcu smerovalo proti takému rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je (§ 238 ods. 2 a 3 O.s.p.) a keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Dovolací súd žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, ktoré pozostávali z odmeny jeho právneho zástupcu za vyjadrenie k dovolaniu, nakoľko ich nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za trovy potrebné na účelné bránenie práva (§ 142 ods. 1 v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. februára 2011

JUDr. Ladislav G ó r á s z , v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Bc. Patrícia Špacírová